

1.2. LABDARÚGÓ MÓDSZERTANI KÖZPONT STRATÉGIA 1.0

LISZKAI DEZSŐ

Labdarúgó Módszertani Központ, Igazgató, Elnöki Főtanácsadó

Az 1.0-át mi a kiindulási állapotnak vettük. Kigondoltunk egy stratégiát, és tudjuk, amire az meg fog valósulni, addigra nagyon sok változáson fog keresztül menni. Megpróbálunk azon az úton végigmenni, amit mi vízióként felvázoltunk magunknak és szeretnénk megvalósítani. Bemutatom a kis csapatomnak a munkatársait. A Labdarúgó Módszertani Központ mindössze négy fővel dolgozik, Nagy Marci és Marczinka Tomi tulajdonképpen az én ügynevezett logisztikai és innovációs munkatársaim, akik tulajdonképpen mindenhez értenek és rendkívül komoly szakértelemmel rendelkeznek és mindenben segítenek. Az igazi nagy igazolást én tudtam végrehajtani, és sikerült leigazolnom ebbe a kis csapatba kapitányunkat, Szalai Ádámot. Ő az, aki belülről ismeri ezt a rendszert, a saját bőrén tapasztalta, megismert más futball kultúrákat, és higgyék el, hogy egészen más szempontból tudja megközelíteni és tud nekünk ebben segíteni. Ők hárman rendkívül dinamikus kis egyéniségek, és nyugodt vagyok, mert ez a fiatalság, ez az óriási hév, amit ők belevetnek a munkába, szorgalommal, az biztosítja azt, hogy el tudjuk érni a célunkat.

A Labdarúgó Módszertani Központok, mint a többi sportágban eddig a labdarúgásban is úgy működtek, hogy Akadémiához voltak rendelve. Mi most léptünk egyet, fordítottunk egyet az egész mutatványon és a módszertani központot önálló intézményként kiemeltük egy akadémiának a háttéréből. Kellott, hogy egy független nézőpontból tudjuk mi is megfigyelni ezeket a dolgokat és egészen más döntéseket tudunk hozni és olyan dolgokat is észreveszünk, amit, mint akadémiáról nem, így önálló intézményként az igazgatósághoz vagyunk bekapcsolva az NSÜ-nél.

Mivel is foglalkozunk? Különböző munkacsoportokat állítunk fel, amik általában egy fejlesztési programot, egy kutatási célt fogalmaznak meg, és velük tartjuk a kapcsolatot, megpróbáljuk ezt úgy ütemezni, hogy a módszertani központ tényleg meg tudjon felelni annak az elvárásnak, amit célként fogalmaztunk meg. Szükségünk van emellett azoknak a társintézményeknek a segítségére, akár a sportszövetségekre, akár az egyetemekre, hogy próbáljanak velünk együttműködni, próbálják segíteni a mi munkánkat, mert csak így tudunk együtt előrébb lépni.

Három nagy területet fogalmaztunk meg magunknak, az

iránymutatás, a fejlesztés és a képviselet. Mi elsősorban a labdarugó akadémiákról beszélünk, ami a 12 magyar labdarugó akadémia és a 10 kárpát-medencei labdarugó akadémiai tagokat jelenti, összesen 22. Stratégiákat kell alkotnunk, irányt kell mutatnunk, viszont vigyázunk arra, hogy nem utasítunk. Ez azt jelenti, hogy a szervezési területeken, a képzésben megpróbálunk olyan irányelveket, alapelveket megfogalmazni, ami úgy gondoljuk, hogy az akadémiák előrehaladását segíti. Arra nagyon vigyázunk, hogy meghagyjuk minden egyes akadémianak az autonómiáját, hogy tudjon támaszkodni a saját tradíciójára, hagyományaira. Kezdsenek összehívtuk a 10 (hazai férfi) akadémianak a szakmai vezetését, feltételezve, hogy ez az ország legjobb plánuma, aki ilyenben tud dönteni, és létrehoztunk egy alapelveket tartalmazó kézikönyvet, egy alap törzsanyagot, és szóról-szóra, sorról sorra végig mentünk rajta. Utána ezt meg tudtuk csinálni az erónléti szakcsoportokkal, a videóelemzőkkel, az operatív vezetőkkel, végig mentünk az összes akadémiai működési területen. Ők alkották meg a mi irányításunkkal, viszont akkor legyen kötelező az ő munkájukban is.

Célunk az is, hogy javaslatot tegyünk a miniszter felé, hogy hogyan tudjuk ezt a sportágat fejleszteni. Nem túlzok, ha azt mondom, hogy egy paradigmaváltásra van szükség. Ezek a hibapontok, amin muszáj, hogy elgondolkozzunk és minden egyes akadémia közösen tudjon továbblépni. Az első legfontosabb ilyen terület az a pre-akadémiai képzés, a 7-14 éves kor közötti képzés. Ezért a legfontosabb beavatkozási pont, hogy ezekben a korosztályokban megfelelő számú, megfelelő minőségű edzés legyen és megfelelő szakember tudjon dolgozni, aki ismeri annak az életkornak a sajátosságait, specializált erre a korosztályra, és szívvel-lélekkel dolgozik érte. A másik hibaforrás, az akadémiai képzés, azon belül is a minőségbiztosítás. Ha a labdarugást megpróbáljuk lemodellezni, akkor odáig fogunk jutni minden egyes elemzésben, hogy a legkisebb szint, az maga az edzés és ezen múlik minden.

A harmadik hibaforrás, az a fiatal játékosok beépítése, integrálása a felnőtt futballba. Ha a játékos nem kapja meg azt a segítséget, az első csapattól, a klub vezetésétől, sok fiatal tehetséges játékost elveszítünk. Ez egy olyan pont, hogy az egész akadémiai rendszernek a léte, és eredménye, az a produktivitás. Az utolsó pedig az, hogy meggyőződésünk, - hogy csak a labdarugásról beszélünk - sportvezetői válság van.

A következő terület a fejlesztések. Arra van szükség ma a labdarugásban a képzésben, hogy olyan információkat, olyan metódusokat, új módszertant tudjunk felállítani, amit már holnap az edzésbe az edző be tud építeni. 2024. január-

jától kezdődik egy új időszak, és a produktivitás kell, hogy jellemezze az akadémiákat. Valahol a támogatási rendszert is afelé kellene átfordítani, hogy produktivitás alapú legyen. Kaptunk egy óriási lehetőséget a magyar kormánytól, viszont van egy elvárás. Most rajtunk a sor, hogy azt mondjuk, hogy köszönjük szépen itt a produktum, ezt tudtuk a négy év után letenni az asztalra. Ez mindenkinek a közös felelőssége.

Képviselet. Meg kell jelennünk mind a magyar, illetve a nemzetközi sporttudományos területen. El kell jutnunk arra a szintre, hogy lehetőség szerint ezekre a nemzetközi fórumokra, nemzetközi sporttudományos körökbe be tudjunk lépni, még több információt tudjunk szerezni. Utoljára viszont azt szeretném, hogy ha már van hat módszertani központ akkor szükség van egy olyan módszertani központok szakmai fórumára, ami ugyanezzel foglalkozik, mint a Labdarugó Módszertani Központ. Irányt mutat, fejlesztéseket eszközöl, képviseletet lát el, kapcsolatokat épít, és bizonyos területeken állásfoglalás történik. Ezért mi azt javasoltuk, hogy ebbe a szakmai fórumba vagy testületbe bevonjuk azokat az egyetemeket, akik erre hajlandóak és képesek és rendelkeznek azzal a sporttudományos háttérrel, vonjuk be a különböző sportszakszövetségeknek a képviselőit, és hozzunk létre egy olyan működő fórumot, ami az összes akadémiai sportágnak egy sporttudományos hátteret, egy sporttudományos védőhálót tud biztosítani. Ez elsősorban a sporttudomány területén, de a képzésben, a metodikában és az összes sporttudományos területen vagy társadalomtudományokban mindenhol meg fogjuk találni azt a szegmenst, ahol tudjuk képviselni és segíteni közösen az akadémiáknak a munkáját.